

BRENT Crude Oil (\$/b)		WTI Crude Oil (\$/b)	
25/08/2023 83.64	01/09/2023 86.86	25/08/2023 79.36	01/09/2023 83.78
<p>— Brent Crude</p>		<p>— WTI Crude</p>	
Henry Hub Natural Gas (\$/MMBtu)		Europe & Asia Natural Gas (\$/MMBtu)	
25/08/2023 2.50	01/09/2023 2.76	23/08/2023 11.71 13.74	30/08/2023 12.65 13.41
<p>— Natural Gas</p>		<p>— Dutch TTF Natural Gas — LNG Japan/Korea Marker</p>	

پویایی های بازار

بهای حامل های انرژی بعد از هفت هفته افزایش قیمت و دو هفته کاهش مجدداً در این هفته افزایش قابل توجهی یافت. امروز صبح نفت خام «برنت» دریای شمال در لندن با قیمت ۸۸,۵۵ دلار معامله شد. «اوپک پلاس» همچنان در تصمیم خود برای کاهش تولید و تثبیت قیمت مصمم است و نشانه هایی از بهتر شدن اوضاع اقتصادی چین به چشم می خورد. هر چند که هنوز خانوارهای چینی در خرید کردن به اندازه گذشته با توجه به نرخ تورم در این کشور تردید دارند و بازار مسکن در این کشور در رکود به سر می برد.

نفت خام «وست تگزاس اینترمدییت» در حال حاضر به کانال ۸۰ دلار به ازای هر بشکه بازگشته و امروز صبح به قیمت هر بشکه ۸۵,۵۵ دلار در بازار کاشینگ به فروش رفت. معاملات آتی این نفت خام نیز با رشد قابل توجهی روبرو شده است. گذشتن قیمت این نوع نفت خام از ۸۵ دلار به ازای هر بشکه نشانگر اقتدار تولیدکنندگان نفت خام و نیاز مصرف کنندگان به این حامل انرژی است. سطح قیمتی که کمتر در ۱۷۰ سال صنعت نفت اتفاق افتاده است. اکنون سؤال این است که آیا قیمت نفت خام به ۱۰۰ دلار هر بشکه خواهد رسید؟

در بازار گاز طبیعی در منطقه هنری هاب یک میلیون واحد حرارتی انگلیسی (بی تی یو) به قیمت ۲,۷۶ دلار معامله شد. همین مقدار گاز طبیعی مایع شده در بازار روتردام در اروپا به قیمت ۱۲,۶۵ دلار به فروش رسید. در شرق دور گاز طبیعی مایع شده به قیمت ۱۳,۴۱ دلار به ازای هر میلیون بی تی یو معامله گردید. بازارهای گاز جهان نیز همگی با افزایش قیمت روبرو بودند.

عوامل افزایش قیمت

➤ **وضعیت ایالات متحده:** کاهش قابل توجه ذخایر نفت خام ایالات متحده به عنوان بزرگترین مصرف کننده سوخت دنیا و نگرانی نسبت به طوفان در «خلیج مکزیک» باعث افزایش قیمت نفت شد. انتشار اطلاعات بازار اشتغال ایالات متحده احتمال ادامه روند افزایش

نرخ بهره توسط بانک مرکزی این کشور را پایین آورده و ارزش دلار را هم کاهش داده است. پایین آمدن ارزش دلار خرید نفت را برای دارندگان سایر ارزهای دنیا ارزان تر کرده و تقاضا برای آن را افزایش می دهد. براساس آمار منتشر شده ذخایر نفت خام ایالات متحده حدود ۱۱,۵ میلیون بشکه در هفته منتهی به ۲۵ اوت کاهش یافته است. این در حالی است که تحلیلگران انتظار یک کاهش ۳,۳ میلیون بشکه ای را داشتند. آنان معتقدند پایین آمدن بیش از حد انتظار ذخایر نفت ایالات متحده یک نکته مثبت برای بازار نفت است چون از تقاضای بالا خبر می دهد. از سوی دیگر سرمایه گذاران نگران طوفان «ایدالیا» هستند که به «خلیج مکزیک» در شرق مناطق بزرگ تولید نفت و گاز ایالات متحده نزدیک می شود. طبق گزارش «اداره اطلاعات انرژی ایالات متحده»، این منطقه حدود ۱۵ درصد از تولید نفت و ۵ درصد از تولید گاز طبیعی ایالات متحده را در اختیار دارد. شرکت نفت «شورون» برخی از کارکنان خود را از منطقه خارج کرده اما تولید در مناطق ساحلی خلیج همچنان ادامه دارد.

➤ **جنگ نفتی روسیه و اوکراین در دریای سیاه:** در چارچوب جنگ روسیه و اوکراین جنگ نفت و گاز مابین دو کشور نیز جریان دارد. سکوهای محل درگیری توسط شرکت نفت و گاز «چرنومورنفت گاز» اداره می شوند که توسط نیروهای طرفدار روسیه در کریمه در سال ۲۰۱۴ تصرف شدند. اوکراین به سکوهای متعدد تحت کنترل روسیه حمله کرده است. پیش از این سکوها به صورت متناوب توسط نیروهای نظامی روسیه و اوکراین، تصرف شده اند.

➤ **توافق جدید اعضاء «اوپک پلاس»:** «الکساندر نواک» معاون نخست وزیر روسیه، به «ولادیمیر پوتین» رئیس جمهور این کشور اعلام کرد که روسیه با شرکاء خود در «اوپک پلاس» برای کاهش صادرات نفت به توافق رسیده است. پیش از این روسیه به همراه عربستان سعودی، مقادیر مازادی بر کاهش توافق شده تحت توافق «اوپک پلاس» تولید و صادرات نفت خود را کاهش دادند. بنابراین نشانه اخیر از سوی مسکو، حاکی از آن است که هر دو کشور ممکن است این کاهش تولید داوطلبانه را در اکتبر هم تمدید کنند. «اوپک» و متحدانش شامل روسیه، از اواخر سال ۲۰۲۲ با هدف تقویت قیمت نفت، محدود کردن عرضه را آغاز کردند و در ژوئن، محدودیت عرضه را تا پایان سال ۲۰۲۴ تمدید کردند. روسیه به طور جداگانه اعلام کرد که صادرات نفت خود را به

میزان ۵۰۰ هزار بشکه در روز معادل حدود پنج درصد از تولید خود در اوت و ۳۰۰ هزار بشکه در روز در سپتامبر کاهش خواهد داد. «الکساندر نواک» اعلام کرد که روسیه ممکن است این کاهش را در اکتبر تمدید کند. تحلیلگران انتظار دارند که عربستان سعودی در اکتبر، برای سومین ماه متوالی کاهش داوطلبانه تولید نفت خود به میزان یک میلیون بشکه در روز را تمدید کند و به محدودیت عرضه گروه «اوپک پلاس» بیافزاید. ریاض در ابتدای اوت، این کاهش داوطلبانه را برای سپتامبر تمدید کرد و وزارت انرژی عربستان سعودی اعلام کرد که ممکن است این کاهش، تمدید شده یا تمدید و افزایش بیشتری پیدا کند.

➤ **پیش‌بینی چشم‌انداز مثبت برای قیمت نفت خام:** در نظرسنجی ماهانه انجام شده توسط «رویترز» با نظرخواهی از ۳۷ اقتصاددان و تحلیلگر، میانگین قیمت هر بشکه نفت «برنت» در سال میلادی جاری، ۸۲ دلار و ۴۵ سنت پیش‌بینی شد که بالاتر از پیش‌بینی قیمت ۸۱ دلار و ۹۵ سنت در نظرسنجی ژوئیه بود. میانگین قیمت هر بشکه نفت «وست تگزاس اینترمدییت» در سال میلادی جاری هم ۷۷ دلار و ۸۳ سنت پیش‌بینی شد که بالاتر از پیش‌بینی قیمت ۷۷ دلار و ۲۰ سنت در ماه پیش بود. «سورو سرکار» تحلیلگر ارشد بخش انرژی بانک «دی بی اس» در این باره گفت: «هر چند احتمال رکود عمیق در غرب، تا حدودی کاهش پیدا کرده است اما احتمال تقویت تقاضا توسط چین در نیمه دوم سال ۲۰۲۳، از گزینه‌های روی میز حذف شده است. حفظ قیمت نفت در سطوح فعلی، انضباط جدی «اوپک» و متحدانش در اعمال محدودیت عرضه را ایجاب می‌کند.» اکثر تحلیلگران در نظرسنجی «رویترز»، پیش‌بینی کردند که عربستان سعودی، کاهش داوطلبانه تولید یک میلیون بشکه در روز که علاوه بر توافق محدودیت عرضه «اوپک پلاس» به اجرا گذاشته است را ادامه می‌دهد. با ادامه این محدودیت عرضه، قیمت نفت «برنت» ممکن است در سه ماهه چهارم سال جاری میلادی، به میانگین قیمت ۸۵ دلار و ۶۵ سنت برسد. «مت شروود» دبیر کلای ارشد واحد اطلاعات اکونومیست گفت: «ما پیش‌بینی می‌کنیم که بازار نفت در سه ماهه سوم و سه ماهه چهارم سال ۲۰۲۳، با کمبود عرضه قابل توجه روبرو شود. بسیاری از دولت‌های جهان پس از برداشت حجم زیادی نفت از ذخایر راهبردی، اکنون به دنبال پر کردن مجدد این ذخایر هستند و این امر، تقاضا را بالاتر خواهد برد.» براساس نتایج نظرسنجی «رویترز» انتظار می‌رود تقاضای جهانی برای نفت در سال

۲۰۲۳، به میزان ۱,۷ میلیون بشکه در روز رشد کند. اکثر تحلیلگران انتظار دارند که بخش عمده رشد تقاضا در سال میلادی جاری و آینده، از آسیا به خصوص از سوی چین باشد اما برخی نسبت به این پیش‌بینی، موضع محتاطانه داشتند. براساس گزارش «رویترز»، «نوربرت روکر» تحلیلگر بانک جولپوس بائر گفت: «چین در زمینه پیش‌بینی‌های رشد تقاضا برای نفت، کلیدی است اما با توجه به استمرار چالش‌های اقتصادی و شواهدی از وجود ذخایر نفت فراوان داخلی، بر این باوریم که برآوردها از سهم چین در رشد تقاضا، بیش از حد اندازه بوده است.»

عوامل کاهش قیمت

➤ **تداوم واردات گاز طبیعی مایع شده روسیه توسط اروپا:** بررسی و تحلیل داده‌های صنعتی توسط سازمان غیردولتی «گلوبال ویتنس» حاکی از آن است که در هفت ماه اول سال میلادی جاری، بلژیک و اسپانیا خریداران بزرگ گاز طبیعی مایع شده روسیه بوده‌اند و پس از چین و هند به‌عنوان بزرگ‌ترین خریداران قرار دارند. در مجموع واردات گاز طبیعی مایع شده «اتحادیه اروپا» در فاصله ژانویه تا ژوئیه سال جاری میلادی در مقایسه با مدت مشابه در سال ۲۰۲۱ که جنگ در اوکراین آغاز نشده بود، ۴۰ درصد افزایش یافته است. دلیل این رشد چشمگیر آن است که «اتحادیه اروپا» قبل از جنگ در اوکراین، به دلیل وابستگی به واردات گاز روسیه از طریق خط لوله، حجم چندانی واردات گاز طبیعی مایع شده نداشت. براساس آمار شرکت «کپلر»، کشورهای عضو «اتحادیه اروپا» حدود ۱,۷ درصد ال.ان.جی. بیشتری از روسیه نسبت به سال میلادی گذشته وارد کرده‌اند. هزینه ال.ان.جی. وارداتی از ژانویه تا ژوئیه براساس قیمت‌های بازار معاملات تک محموله، بالغ بر ۵,۲۹ میلیارد یورو بوده است. حجم عمده ال.ان.جی. وارداتی از روسیه مربوط به «یامال ال.ان.جی.» است که سهامدار اصلی آن شرکت روسی «نواتک» است و شرکت «توتال انرژی» فرانسه، «سی.ان.پی.سی.» چین، و یک صندوق دولتی چین در آن سهامدار هستند. پیش از این «کادری سیمسون» کمیسر انرژی اتحادیه اروپا، اعلام کرده بود که «اتحادیه اروپا» می‌تواند و باید هر چه سریع‌تر، از وابستگی به گاز روسیه به‌طور کامل

رهایی پیدا کند و امنیت عرضه خود را در نظر بگیرد. مقامات «اتحادیه اروپا» به تلاش برای حذف تدریجی سوخت‌های فسیلی روسیه تا سال ۲۰۲۷ اشاره کرده‌اند اما هشدار داده‌اند که ممنوعیت کامل واردات ال.ان.جی. خطر بروز بحران انرژی مشابه بحران سال ۲۰۲۲ را ایجاد می‌کند که قیمت گاز در «اتحادیه اروپا» به رکورد بیش از ۳۰۰ یورو به ازای هر مگاوات ساعت رسیده بود. براساس گزارش «فایننشیال تایمز»، روسیه در فاصله زمانی ژانویه تا ژوئیه سال جاری میلادی پس از ایالات متحده دومین تأمین‌کننده بزرگ گاز طبیعی مایع شده «اتحادیه اروپا» بوده است.

➤ **رشد صادرات نفت خام روسیه:** براساس گزارش «بلومبرگ»، میانگین حجم محموله‌های نفت خام صادراتی روسیه در هفته منتهی به ۲۷ اوت، به ۳,۴ میلیون بشکه در روز رسید که ۸۸۰ هزار بشکه در روز نسبت به هفته پیش از آن، افزایش داشت. بزرگ‌ترین افزایش صادرات، در بنادر پرمورسک و اوست لوگا در دریای بالتیک مشاهده شده است. صادرات از بندر نووروسیسک در دریای سیاه هم پس از طوفان‌های هفته قبل و انفجار در نزدیکی آن بهبود یافت. با وجود رشد صادرات در هفته گذشته، این آمار تأیید می‌کند که مسکو به وعده خود برای محدود کردن صادرات همسو با متحدانش در «اوپک پلاس»، عمل کرده است. روسیه در ابتدا اعلام کرده بود که به تلافی تحریم‌ها و سقف قیمت روی فروش نفت این کشور، تولید نفت را به میزان ۵۰۰ هزار بشکه در روز کاهش خواهد داد اما متعاقب آن، صادرات این کشور به بازارهای خارجی افزایش یافت. اما پس از آنکه کرملین اعلام کرد صادرات نفت را به میزان ۵۰۰ هزار بشکه در روز در ماه اوت کاهش می‌دهد، جریان صادرات روسیه در چند هفته گذشته کاهش پیدا کرده است. اکنون مسکو به تعهد خود عمل کرده و صادرات نفت از بنادر غربی این کشور، در حال حاضر حدود ۴۲۰ هزار بشکه در روز نسبت به میانگین سطح فوریه، کاهش یافته است. کاهش تولید توسط چند تولیدکننده بزرگ ائتلاف «اوپک پلاس»، قیمت جهانی نفت را افزایش داده و درآمد کرملین را بالا برده است. قیمت نفت اورال روسیه از سقف قیمت ۶۰ دلار به ازای هر بشکه تعیین شده توسط «گروه هفت» فراتر رفته است. محموله‌های فروخته شده بالاتر از این سقف قیمت، نمی‌توانند با کشتی‌های غربی حمل شوند یا از خدماتی مانند تأمین مالی یا بیمه ارائه شده توسط شرکت‌های غربی استفاده کنند. «الکساندر نواک» معاون نخست وزیر روسیه، اوایل ماه میلادی جاری اعلام کرد که روسیه کاهش صادرات خود را تا سپتامبر

تمدید خواهد کرد. این تصمیم پس از اعلام تصمیم مشابهی از سوی عربستان سعودی، اعلام شد. با این حال، میزان کاهش عرضه روسیه از ۵۰۰ هزار بشکه در روز در ماه اوت، به ۳۰۰ هزار بشکه در روز تعدیل خواهد شد. کاهش اخیر صادرات در حالی روی می‌دهد که پالایشگاه‌های نفت روسیه، نرخ پالایش نفت را در نیمه اول اوت و پیش از کاهش شدید یارانه‌های دولتی که قرار است در سپتامبر اجرایی شود، افزایش دادند. براساس گزارش «بلومبرگ»، درآمد دولت روسیه از تعرفه صادرات نفت در هفت روز منتهی به ۲۷ اوت، به ۵۵ میلیون دلار رسید که ۱۴ میلیون دلار معادل ۳۵ درصد افزایش داشت و میانگین چهار هفته‌ای، به ۴۷ میلیون دلار افزایش یافت.

تفسیر مفهومی - وضعیت صادرات سوخت‌های فسیلی روسیه در سال ۲۰۲۳

در حالیکه درآمد روسیه از صادرات سوخت‌های فسیلی از زمان اوج خود در مارس ۲۰۲۲ به میزان قابل توجهی کاهش یافته همچنان بسیاری از کشورها روزانه میلیون‌ها دلار سوخت فسیلی از روسیه وارد می‌کنند. در این گزارش به دنبال آن هستیم که به بررسی روند تغییرات درآمدهای ناشی از صادرات سوخت‌های فسیلی روسیه در سال جاری میلادی بپردازیم.

۱- واضح است که انتقال و ترانزیت هرگونه حامل انرژی، هزینه‌های گزافی را در پی دارد. در این میان تنها کشوری که در جهان از «ظرفیت اضافی»^۱ در اندازه بزرگ در بخش خط لوله برخوردار است، فدراسیون روسیه است. این پدیده به روسیه این مزیت را می‌دهد که هر زمان لازم دید بر صادرات سوخت‌های فسیلی خود به خصوص نفت خام و گاز طبیعی بیافزاید. اما از سوی دیگر ساخت، نگهداری، و تعمیرات خطوط لوله نیازمند سرمایه‌گذاری مالی عظیمی است که با دیگر پروژه‌های متداول در صنایع قابل مقایسه نیست. روسیه از ابتدای سال ۲۰۰۰ و قدرت گرفتن «ولادیمیر پوتین» کار توجه به خطوط لوله قبلی که از زمان اتحاد جماهیر شوروی به جا مانده و ایجاد خطوط لوله جدید با هدف بیشتر کردن صادرات انرژی‌های فسیلی به بیرون از روسیه و خارج نزدیک را با حساسیت ویژه‌ای دنبال کرده است. منظور از خارج نزدیک مجموعه کشورهای مستقلی است که زمانی در

¹ Excess Capacity

داخل اتحاد جماهیر شوروی قرار داشتند. مجموع خطوط لوله صادراتی روسیه به بیرون از مرزهای خارج نزدیک مجموعاً ۶,۴۶ میلیون بشکه در روز ظرفیت دارد. در حالیکه روسیه تنها روزانه ۳,۸۹ میلیون بشکه از این خطوط لوله نفت خام صادر می‌کند.

۲- در بخش گاز طبیعی نیز در حالیکه ظرفیت خطوط لوله صادراتی روسیه به ۴۱۰ میلیارد مترمکعب در سال می‌رسد، از این مقدار تنها ۲۳۳ میلیارد مترمکعب سالانه روسیه از طریق خط لوله صادرات گاز دارد. فارغ از احتمال اهداف ژئوپلیتیکی در پشت این همه سرمایه‌گذاری در بخش خطوط لوله در روسیه هم اکنون درآمدهای روسیه از این طریق کاهش یافته و در بخش صادرات به اروپا تنها دو خط لوله «ترک استریم» و «بلو استریم» در حال فعالیت است. به همین دلیل روسیه بر صادرات نفت خام توسط کشتی و همچنین صادرات گاز طبیعی به روش گاز طبیعی مایع شده تمرکز کرده است.

۳- با وجود تحریم‌ها و محدودیت‌های گوناگون اعمال شده بر صادرات سوخت‌های فسیلی روسیه این کشور از ۱ ژانویه تا ۱۶ ژوئن سال جاری میلادی موفق شده میزان درآمد حاصل از صادرات سوخت‌های فسیلی را به ۱۰۱,۹ میلیارد دلار برساند. میزان درآمد کسب شده از محل صادرات نفت خام، گاز طبیعی، و زغال سنگ به ترتیب ۷۲,۴، ۲۰، و ۹,۵ میلیارد دلار بوده است. درآمد حاصل از صادرات سوخت‌های فسیلی روسیه به «اتحادیه اروپا» بیش از ۹۰ درصد نسبت به اوج خود کاهش یافته است؛ اما در سال ۲۰۲۳، کشورهای عضو اتحادیه همچنان بیش از ۱۸ میلیارد دلار نفت خام و گاز طبیعی وارد کردند. چین همچنان بزرگ‌ترین خریدار سوخت‌های فسیلی روسیه است و واردات انرژی پکن از ۱ ژانویه تا ۱۶ ژوئن ۲۰۲۳ به ۳۰ میلیارد دلار رسیده است.

۴- با توجه به اینکه نزدیک به ۸۰ درصد واردات سوخت چین را نفت خام تشکیل می‌دهد، متوسط درآمد روزانه روسیه از واردات سوخت فسیلی چین از ۲۱۰ میلیون دلار در سال ۲۰۲۲ به ۱۷۸ میلیون دلار در سال ۲۰۲۳ کاهش یافته است که عمدتاً به دلیل کاهش قیمت نفت خام روسیه است. پس از چین، «اتحادیه اروپا» قرار دارد که با وجود عدم واردات زغال سنگ از روسیه از اوت ۲۰۲۲، همچنان ۱۸,۴ میلیارد دلار سوخت فسیلی با نسبت ۶۱ درصد نفت خام و ۳۹ درصد گاز طبیعی وارد کرده است. همانطور که در شکل (۱) قابل

مشاهده است مقاصد متعددی برای صادرات سوخت‌های فسیلی روسیه وجود داشته است.

جدول ۱: میزان واردات سوخت‌های فسیلی روسیه به تفکیک کشورها و حامل‌های فسیلی وارداتی در بازه زمانی ۱ ژانویه تا ۱۶ ژوئن ۲۰۲۳ (میلیارد دلار)

کشور / منطقه	کل واردات	میزان واردات نفت خام	میزان واردات گاز طبیعی	میزان واردات زغال سنگ
چین	۲۹,۹	۲۳,۹	۲,۷	۳,۳
اتحادیه اروپا	۱۸,۴	۱۱,۲	۷,۲	۰
هند	۱۵,۳	۱۲,۸	۰	۲,۵
ترکیه	۱۲	۷,۳	۳	۱,۷
امارات عربی متحده	۲,۳	۲,۳	۰	۰
کره جنوبی	۲,۱	۰,۶	۰,۳	۱,۲
اسلواکی	۳	۱,۱	۰,۹	۰
مجارستان	۱,۹	۰,۸	۱,۱	۰
بلژیک	۱,۹	۰,۵	۱,۴	۰
ژاپن	۱,۸	۰	۱,۵	۰,۳
اسپانیا	۱,۷	۰,۶	۱,۱	۰
سنگاپور	۱,۷	۱,۷	۰	۰
برزیل	۱,۶	۱,۴	۰	۰,۲
هلند	۱,۶	۱,۵	۰,۱	۰
عربستان سعودی	۱,۴	۱,۴	۰	۰
مصر	۱,۵	۱,۳	۰	۰,۲
بلغارستان	۱,۴	۱,۱	۰,۳	۰
ایتالیا	۱,۲	۰,۸	۰,۴	۰
مالزی	۱,۱	۱	۰	۰,۱
جمهوری چک	۱,۱	۱,۱	۰	۰
مجموع	۱۰۱,۹	۷۲,۴	۲۰	۹,۵

۵- پس از چین و «اتحادیه اروپا»، هند بزرگ‌ترین واردکننده سوخت‌های فسیلی روسیه است که بیش از ۱۰ برابر در مقایسه با پیش از حمله روسیه به اوکراین، میزان واردات سوخت‌های فسیلی را افزایش داده است که عمدتاً به دلیل کاهش قیمت نفت روسیه است. ترکیه سومین کشوری است که در سال ۲۰۲۳، بیش از ۱۰ میلیارد دلار سوخت فسیلی از روسیه وارد کرده است و سایر کشورها در بازه زمانی مذکور کمتر از ۳ میلیارد دلار سوخت از روسیه وارد کرده‌اند.

۶- نفت خام اصلی‌ترین سوخت فسیلی صادراتی روسیه است. نفت خام اورال این کشور در سال ۲۰۲۳ عمدتاً با تخفیف ۲۰ دلاری به ازای هر بشکه نسبت به نفت خام برنت معامله شد. البته پس از کاهش صادرات نفت روسیه به میزان ۵۰۰ هزار بشکه در روز تخفیف

فروش نفت مسکو به حدود ۱۶ دلار به ازای هر بشکه کاهش یافت. علاوه بر روسیه، عربستان سعودی نیز اعلام کرد که کاهش تولید ۱ میلیون بشکه در روز خود را تا پایان ماه اوت تمدید خواهد کرد و «عبدالعزیز بن سلمان» وزیر انرژی عربستان سعودی نیز در مورد همکاری ریاض با مسکو اظهار داشت که «هر کاری لازم باشد» برای حمایت از بازار نفت انجام خواهد داد. با وجود کاهش تولید صورت گرفته توسط اوپک و اوپک پلاس به منظور بالا رفتن قیمت نفت، افزایش تولید از سوی ایالات متحده این نقشه را خنثی کرده است. «اداره انرژی ایالات متحده» پیش‌بینی می‌کند میزان تولید نفت واشنگتن در سال ۲۰۲۳ برابر با ۱۲,۶ میلیون بشکه در روز باشد.

۷- روسیه از زمان اعمال ممنوعیت بر واردات حامل‌های انرژی این کشور توسط «اتحادیه اروپا» و اجرایی شدن محدودیت‌های قیمتی، حدود ۵۸ میلیارد یورو درآمد صادراتی نفت از طریق دریا داشته است. عمده صادرات توسط تانکرهای بیمه شده یا متعلق به کشورهای اروپایی حمل می‌شود.

۸- سیاست سقف قیمت تعیین شده توسط «گروه هفت» پس از اجرایی شدن در دسامبر ۲۰۲۲ شروع همه‌جانبه‌ای داشت، اما ائتلاف سقف قیمت در بازنگری سطح قیمت‌ها و اجرای این سیاست شکست خورده است. درآمدهای صادراتی در ماه‌های اول پس از اجرایی شدن ممنوعیت واردات نفت خام روسیه توسط اعضاء «اتحادیه اروپا» به میزان قابل توجهی کاهش یافت. افزایش درآمدهای نفتی روسیه به دلیل افزایش قیمت‌های صادراتی بود که با شکست ایالات متحده، «اتحادیه اروپا»، و سایر کشورهای ائتلاف سقف قیمتی همراه شد. قیمت‌های گزارش شده برای نفت خام اورال در ماه آوریل ۲۰۲۳ بالاتر از سقف قیمتی بود؛ اما نفتکش‌های اروپایی بیمه شده همچنان به انتقال نفت روسیه ادامه دادند. سیاست سقف قیمت به خودی خود از مزیت‌هایی برخوردار است، زیرا روسیه همچنان برای عمده صادرات نفت خام خود به نفتکش‌های اروپایی و بیمه شده متکی است. سهم نفتکش‌های تحت پوشش سقف قیمت در صادرات محموله‌های نفت خام روسیه در ماه آوریل حدود ۵۴ درصد بود.

۹- به منظور محدود کردن درآمدهای روسیه از محل فروش نفت پیشنهادهایی مطرح شده که یکی از این موارد مربوط به «مرکز تحقیقات انرژی و هوای پاک»^۲ است. این مرکز اعلام کرده که اگر قرار است سیاست سقف قیمت نفت اعتبار خود را بازیابد و به کاهش درآمدهای صادرات نفت روسیه ادامه دهد به اجرای بهتر و سطوح سقف قیمتی پایین‌تر نیاز است.

همکاران این شماره: حسن راعی و عباس ملکی

² Centre for Research in Energy and Clean Air